

Υπόθεση C-602/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Νοεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

30 Σεπτεμβρίου 2020

Αναιρεσείουσα:

«AKZ-Burgas» EOOD

Αναιρεσίβλητος:

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» (Διευθυντής της Διευθύνσεως «Προσφυγές και πρακτική στους τομείς της φορολογίας και της κοινωνικής ασφάλισεως»)

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αίτηση αναιρέσεως στο πλαίσιο υποθέσεως σχετικής με πράξη των αρμόδιων για τα δημόσια έσοδα αρχών, η οποία αναγνωρίζει ότι, βάσει των διατάξεων της κείμενης εθνικής νομοθεσίας, αξίωση για καταβολή νόμιμου τόκου επί αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών κοινωνικής ασφάλισεως υφίσταται όχι από τον χρόνο της πληρωμής του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού, αλλά από τον χρόνο κατά τον οποίο θα έπρεπε να είχαν επιστραφεί οι αχρεωστήτως καταβληθείσες οφειλές προς το δημόσιο. Ενδεχόμενη μη αναλογικότητα των εθνικών διατάξεων, η οποία καθιστά αναγκαία την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ως προς την ενδεχόμενη παραβίαση της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας και των εξ αυτής απορρεουσών αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία ο νόμιμος τόκος που οφείλεται κατά την επιστροφή εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης περιορίζεται στο ποσό που αναλογεί στην περίοδο από την επομένη της αιτήσεως επιστροφής του κυρίως ποσού;
2. Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως στις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία ο νόμιμος τόκος που οφείλεται κατά την επιστροφή υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης περιορίζεται στο ποσό που αναλογεί στην περίοδο από την επομένη της αιτήσεως επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθέντων/εισπραχθέντων ποσών και μέχρι την επιστροφή τους;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση – άρθρο 4, παράγραφος 3 και άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 291, παράγραφος 1, και άρθρο 267, παράγραφος 1, στοιχείο β'

Σχετική νομολογία του Δικαστηρίου

Αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 1977, Concetta Sagulo, Gennaro Brenca και Addelmadjid Bakhouché (8/77, ECLI:EU:C:1977:131), της 9ης Νοεμβρίου 1983, Amministrazione delle Finanze dello Stato (199/82, ECLI:EU:C:1983:318), της 17ης Ιουλίου 1997, GT-Link A/S (C-242/95, ECLI:EU:C:1997:376), της 2ας Δεκεμβρίου 1997, Fantask A/S κ.λπ. (C-188/95, ECLI:EU:C:1997:580), της 8ης Μαρτίου 2001, Metallgesellschaft Ltd κ.λπ., Hoechst AG και Hoechst (UK) Ltd (C-397/98 και C-410/98, ECLI:EU:C:2001:134), της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, N (C-470/04, ECLI:EU:C:2006:525), της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, ECLI:EU:C:2006:774), της 13ης Μαρτίου 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation (C-524/04, ECLI:EU:C:2007:161), της 15ης Μαρτίου 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken (C-35/05, ECLI:EU:C:2007:167), της 10ης Απριλίου 2008, Marks & Spencer plc (C-309/06, ECLI:EU:C:2008:211), της 21ης Ιανουαρίου 2010, Alstom Power Hydro (C-472/08, ECLI:EU:C:2010:32), της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Lady & Kid κ.λπ. (C-398/09, ECLI:EU:C:2011:540), της 19ης Ιουλίου 2012, Littlewoods

Retail κ.λπ. (C-591/10, ECLI:EU:C:2012:478), της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (C- 113/10, C- 147/10 και C- 234/10, ECLI:EU:C:2012:591), της 18ης Απριλίου 2013, Mariana Irimie (C-565/11, ECLI:EU:C:2013:250)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (κώδικας φορολογικής διαδικασίας και διαδικασίας κοινωνικών ασφαλίσεων, DOPK, στο εξής: DOPK) – άρθρα 128 έως 132, άρθρο 162, παράγραφος 2, σημεία 1 και 9, και άρθρο 163, παράγραφος 1

Zakon za danatsite varhu dohodite na fizicheskite litsa (κώδικας φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, στο εξής: ZDDFL) – άρθρο 42

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών, των επιχειρημάτων των διαδίκων και της πορείας της διαδικασίας

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, τα οποία δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, έχουν περιληπτικά ως εξής:

- 1 Κατόπιν διενέργειας ελέγχου, οι αρμόδιες για τα δημόσια έσοδα αρχές της Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Burgas (περιφερειακή διεύθυνση για την πόλη Burgas της εθνικής υπηρεσίας φορολογικών εσόδων, στο εξής: περιφερειακή διεύθυνση NAP Burgas) εξέδωσαν στις 30 Ιανουαρίου 2017 διορθωτική πράξη με την οποία βεβαιώθηκαν στην «AKZ – Burgas» EOOD οφειλές προς το δημόσιο υπό τη μορφή εισφοράς του άρθρου 42 ZDDFL και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης μετά των αναλογούντων νόμιμων τόκων.

Την εν λόγω πράξη επικύρωσε μερικώς η αρμόδια προϊστάμενη αρχή δημοσίων εσόδων κατόπιν ασκήσεως διοικητικής προσφυγής. Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το βουλγαρικό δίκαιο, οι διορθωτικές πράξεις είναι προσωρινά εκτελεστές, η «AKZ – Burgas» EOOD κατέβαλε τις ως άνω βεβαιωθείσες οφειλές προ του ελέγχου της νομιμότητας της διορθωτικής πράξεως από το δικαστήριο.

- 2 Η εν λόγω διορθωτική πράξη ακυρώθηκε με την από 10 Μαΐου 2018 απόφαση του Burgaski administrativen sad (διοικητικού δικαστηρίου του Burgas). Κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, το Varhoven administrativen sad (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, στο εξής: VAS) επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση.
- 3 Στις 13 Φεβρουαρίου 2019 η «AKZ – Burgas» EOOD υπέβαλε ενώπιον της περιφερειακής διευθύνσεως NAP Burgas αίτηση συμψηφισμού ή επιστροφής κατ' άρθρο 129 DOPK. Η εταιρία υποβλήθηκε σε εκ των υστέρων φορολογικό έλεγχο, ο οποίος ολοκληρώθηκε με την έκδοση πράξεως συμψηφισμού ή επιστροφής (στο

εξής: APV) στις 5 Μαρτίου 2019. Σύμφωνα με την APV, δυνάμει του άρθρου 129, παράγραφος 6, DOPK δεν οφείλονται τόκοι επί των κυρίως ποσών που καταβλήθηκαν από την εταιρία ως κοινωνικές εισφορές βάσει της διορθωτικής πράξεως, ενώ ο οφειλόμενος τόκος για το ποσό των πληρωθέντων τόκων υπερημερίας από την καταβολή τους έως την έκδοση της APV ορίστηκε συνολικά σε 12 863,09 λέβα (BGN).

- 4 Μετά την απόρριψη της ασκηθείσης διοικητικής προσφυγής, η «AKZ – Burgas» EOOD προσέφυγε στα διοικητικά δικαστήρια. Με απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2019, το Administrativen sad Burgas (διοικητικό δικαστήριο Burgas) απέρριψε την προσφυγή κατά της από 5 Μαρτίου 2019 APV κατά το μέρος που αφορούσε την άρνηση καταβολής στην εταιρία του αναλογούντος επί του ποσού των αχρεωστήτως εισπραχθέντων ασφαλιστικών εισφορών νόμιμου τόκου για την περίοδο από την πληρωμή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού έως την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να επιστραφεί το ποσό αυτό. Σύμφωνα με την αιτιολογία της απόφασεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, με εξαίρεση εκείνα που αφορούν εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, επιστρέφονται σύμφωνα με το άρθρο 129, παράγραφος 6, DOPK νομιμοτόκως από την ημερομηνία καταβολής τους βάσει πράξεως της αρμόδιας για τα δημόσια έσοδα αρχής, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση τα ποσά επιστρέφονται νομιμοτόκως από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχαν επιστραφεί στον φορολογούμενο. Με βάση την ανωτέρω εθνική ρύθμιση, το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν οφείλονται τόκοι επί αχρεωστήτως καταβληθέντων εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως καθόσον ο νομοθέτης τις έχει εξαιρέσει ρητά από τον κύκλο των ποσών για τα οποία οφείλεται τόκος.
- 5 Κατά της αποφάσεως αυτής ασκήθηκε αναίρεση από την «AKZ – Burgas» EOOD ενώπιον του VAS, το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση. Κατά την άποψη της ανααιρεσείουσας, η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της δεν είναι σύννομη κατά το μέρος που δέχεται ότι η εταιρία δεν δικαιούται νόμιμο τόκο επί αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού για ασφαλιστικές εισφορές για το διάστημα από την καταβολή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού έως την ημερομηνία κατά την οποία αυτό έπρεπε να επιστραφεί.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 6 Κατ' αρχάς, το αιτούν δικαστήριο προβαίνει σε σύντομη ανάλυση της σχετικής βουλγαρικής ρυθμίσεως.
- 7 Επισημαίνει ότι η πληρωμή φόρου και οι υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως αποτελούν απαιτήσεις του δημοσίου οι οποίες είναι υποχρεωτικές εκ του νόμου και η εξόφλησή τους δεν εξαρτάται από τη βούληση των πολιτών. Η νομική φύση των φορολογικών υποχρεώσεων διαφέρει από εκείνη των υποχρεωτικών εισφορών στο εθνικό σύστημα υγείας και κοινωνικής ασφαλίσεως. Οι δύο αυτές κατηγορίες απαιτήσεων του δημοσίου έχουν διαφορετικό

χαρακτήρα και σκοπό, στηρίζονται σε διαφορετική νομική βάση και παράγουν διαφορετικές έννομες συνέπειες. Οι εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως δεν έχουν φορολογικό χαρακτήρα. Ο ασφαλισμένος αποκτά ως αντάλλαγμα δικαίωμα στις προβλεπόμενες παροχές, ενώ, αντιθέτως, ο φόρος αποτελεί απαίτηση του δημοσίου για την οποία δεν οφείλεται αντάλλαγμα.

- 8 Η βουλγαρική νομοθεσία προβλέπει στις διατάξεις του DOPK κοινή διαδικασία τόσο για τον προσδιορισμό φόρων και υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως (κεφάλαιο 14 DOPK) όσο και για την επιστροφή και τον συμψηφισμό (άρθρα 128-132 DOPK) σε περιπτώσεις στις οποίες ο φορολογούμενος δικαιούται δυνάμει τελεσίδικης δικαστικής απόφασης ή απρόσβλητης απόφασης της διοικήσεως την επιστροφή αχρεωστήτως πληρωθέντων (καταβληθέντων ή εισπραχθέντων) ποσών για φόρους και υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως που εισπράχθηκαν ή επιβλήθηκαν από τις αρμόδιες για τα δημόσια έσοδα αρχές.
- 9 Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 129, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, DOPK οι αχρεωστήτως καταβληθείσες ή εισπραχθείσες υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως δεν εντάσσονται στις απαιτήσεις οι οποίες επιστρέφονται πλέον νόμιμοι τόκοι για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της πληρωμής του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού και της επιστροφής αυτού δυνάμει πράξεως της αρμόδιας για τα δημόσια έσοδα αρχής. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει ότι για αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως οφείλονται τόκοι μόνον από την ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώθηκε νομίμως ότι πρέπει να επιστραφούν στον φορολογούμενο.
- 10 Περαιτέρω, εξετάζοντας τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει τα ακόλουθα:
- 11 Στις αποφάσεις Metallgesellschaft κ.λπ. (C-397/98 και C-410/98), Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04), Littlewoods Retail κ.λπ. (C-591/10) και Zuckerfabrik Jülich κ.λπ. (C-113/10, C-147/10 και C-234/10), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επιστρέφουν εντόκως τα ποσά των φόρων που επιβλήθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης. Βάσει της αρχής της διαδικαστικής αυτονομίας, το ζήτημα του τοκισμού των ποσών που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία, παρά την απουσία διατάξεων της Ένωσης σχετικών με την επιστροφή των ασύμβατων με το δίκαιο της Ένωσης εθνικών φόρων, το δικαίωμα προς επιστροφή φόρων που έχουν εισπραχθεί εντός κράτους μέλους κατά παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης αποτελεί τη συνέπεια και το συμπλήρωμα των δικαιωμάτων που έχουν απονεμηθεί στους ιδιώτες με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, όπως αυτές έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο. Το κράτος μέλος υποχρεούται να επιστρέψει τους φόρους που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης, το δε δικαίωμα επιστροφής συνιστά υποκειμενικό

δικαίωμα που απορρέει από την έννομη τάξη της Ένωσης (απόφαση Littlewoods Retail κ.λπ., [C-591/10, σκέψη 24]).

- 13 Ελλείπει σχετικής ρυθμίσεως της Ένωσης απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ορίσει τα αρμόδια δικαστήρια και να θεσπίσει τους διαδικαστικούς κανόνες για δίκες που αποσκοπούν στην κατοχύρωση της προστασίας των δικαιωμάτων τα οποία οι ιδιώτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης, εφόσον, αφενός, οι κανόνες αυτοί δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που αφορούν παρόμοιες δίκες της εσωτερικής έννομης τάξεως (αρχή της ισοδυναμίας) και, αφετέρου, δεν καθιστούν πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης (αρχή της αποτελεσματικότητας) (αποφάσεις Metallgesellschaft κ.λπ. [C-397/98 και C-410/98], σκέψη 85, και Test Claimants in the FII Group Litigation, [C-446/04], σκέψη 203). Σύμφωνα με την αρχή της διαδικαστικής αυτονομίας των κρατών μελών, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ορίσει τα μέσα ένδικης προστασίας προς εξασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων τα οποία οι ιδιώτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης. Αυτό, ωστόσο, δεν επιτρέπεται να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό ή την αλλοίωση του ουσιαστικού περιεχομένου των εν λόγω δικαιωμάτων.
- 14 Σύμφωνα με την αρχή της ισοδυναμίας, οι διατάξεις περί επιστροφής ποσών που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του εθνικού δικαίου εφαρμόζονται και επί αντίστοιχων αιτήσεων επιστροφής ποσών που εισπράχθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης (απόφαση C-591/10). Η εθνική ρύθμιση δεν συνάδει με την αρχή της ισοδυναμίας, η τήρηση της οποίας συνηγορεί υπέρ της εφαρμογής της εκδοχής βάσει της οποίας η έναρξη της τοκοφορίας των ποσών που εισπράχθηκαν αχρεωστήτως ως εισφορές κοινωνικής ασφάλισεως προσδιορίζεται στο εγγύτερο δυνατό χρονικό σημείο.
- 15 Σύμφωνα με την αρχή της ισοδυναμίας, η επιλέξιμη εκδοχή βάσει της οποίας η έναρξη της τοκοφορίας των αχρεωστήτως εισπραχθέντων υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισεως προσδιορίζεται στο εγγύτερο δυνατό χρονικό σημείο πρέπει να συμπίπτει με το χρονικό σημείο ενάρξεως της τοκοφορίας των άλλων/υπολοίπων ποσών που καταβλήθηκαν ή εισπράχθηκαν αχρεωστήτως βάσει πράξεως της αρμόδιας για τα δημόσια έσοδα αρχής. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι η διάταξη του άρθρου 129, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΔΟΡΚ δεν συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας.
- 16 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, ελλείπει σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης, εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να προβλέψει το επιτόκιο και τον τρόπο υπολογισμού των οφειλόμενων τόκων τηρώντας τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, ώστε οι σχετικές ρυθμίσεις να μην είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες οι οποίες αφορούν παρόμοιες αιτήσεις που στηρίζονται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου και να μην καθιστούν πρακτικώς αδύνατη την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης (απόφαση Littlewoods Retail κ.λπ., C-591/10, σκέψεις 27 και 28). Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, ενώ εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη εκάστου κράτους

μέλους να θεσπίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρέπει να καταβάλλονται οι εν λόγω τόκοι, ορίζοντας μεταξύ άλλων και τον τρόπο υπολογισμού τους, οι εθνικοί κανόνες δεν επιτρέπεται να στερούν από τον φορολογούμενο τη δυνατότητα προσήκουσας αποζημιώσεως για τη ζημία που υπέστη από την αχρεώστητη καταβολή του φόρου.

- 17 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο τόκος συνιστά αποζημίωση για τη μη διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης (αποφάσεις *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-524/04, σκέψεις 112 επ., και *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, σκέψεις 202 επ.). Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, η αξίωση για καταβολή νόμιμου τόκου ως αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της αχρεώστητης καταβολής της αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης εισφοράς συντρέχει με το δικαίωμα επιστροφής της αχρεωστήτως καταβληθείσας εισφοράς και συνιστά υποκειμενικό δικαίωμα που πηγάζει από το δίκαιο της Ένωσης. Το εν λόγω υποκειμενικό δικαίωμα περιλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής του νόμιμου τόκου από την ημερομηνία πληρωμής της εισφοράς. Κατά το αιτούν δικαστήριο, είναι προφανές ότι ο φορολογούμενος υφίσταται ζημία από αυτό ακριβώς το χρονικό σημείο και όχι από μεταγενέστερο, δεδομένου ότι δεν έχει στη διάθεσή του το εκάστοτε χρηματικό ποσό.
- 18 Ως εκ τούτου, επιστρέφεται όχι μόνον η αχρεωστήτως καταβληθείσα εισφορά, αλλά και κάθε άλλο αμέσως συνδεόμενο μετ' αυτής ποσό που καταβλήθηκε στο δημόσιο ή παρακρατήθηκε από αυτό. Τούτο περιλαμβάνει και τη ζημία που προκλήθηκε λόγω μη διαθεσιμότητας κεφαλαίων επειδή ο φόρος κατέστη πρόωρα απαιτητός (αποφάσεις *Metallgesellschaft κ.λπ.* (C-397/98 και C-410/98, σκέψεις 87 έως 89, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, (C-446/04, σκέψη 205), *Littlewoods Retail κ.λπ.* (C-591/10, σκέψη 25) και *Zuckerfabrik Jülich κ.λπ.* (C-113/10, C-147/10 και C-234/10, σκέψη 65).
- 19 Εν κατακλείδι, το αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές αρχές που διαμορφώθηκαν με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, έχει αμφιβολίες σχετικά με το εάν μια ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία ο οφειλόμενος τόκος περιορίζεται στο ποσό που υπολογίζεται από της ημερομηνίας κατά την οποία έπρεπε να επιστραφεί η αχρεωστήτως καταβληθείσα εισφορά κοινωνικής ασφαλίσεως (σύμφωνα με το άρθρο 129, παράγραφοι 1 έως 4, DOPK), συνάδει με τις απαιτήσεις που τάσσει το Δικαστήριο. Διερωτάται εάν το ποσό των τόκων πρέπει να εξαρτάται από τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο δεν ήταν διαθέσιμο το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό και εάν το εν λόγω χρονικό διάστημα καταλαμβάνει και την περίοδο που μεσολάβησε από την αχρεώστητη καταβολή του ποσού έως την ημερομηνία της επιστροφής του.
- 20 Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο, προκειμένου να λάβει ορθή απόφαση επί της διαφοράς, θεωρεί αναγκαία την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας και εξ αυτής απορρέουσες αρχές της

ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας), του άρθρου 19, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 291, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ